

X CZ 218/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2013r

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy

X Wydział Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący SSO Danuta Konopka (spr.)

Sędziowie SO Katarzyna Chajęcka

SO Mirela Tocha- Plata

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 października 2013r

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko M. W. i B. W.

o alimenty

po rozpoznaniu zażalenia pozwanych na postanowienie zawarte w punkcie 1i 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 21 czerwca 2013r sygn.. akt V RC 65/13 w przedmiocie zabezpieczenia alimentów

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 czerwca 2013r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy udzielił zabezpieczenia na czas trwania procesu poczynając od dnia 1 lipca 2013r zobowiązując każdego z pozwanych do płacenia po 150 zł miesięcznie na rzecz powódki. W pozostałej części oddalono wniosek.

Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli pozwani zarzucając sądowi I instancji błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, iż powódka przystąpiła do egzaminu maturalnego i zamierza kontynuować naukę na studiach oraz naruszenie prawa materialnego art. 133 § 3 k.r.o. raz art.144¹kro poprzez jego nie zastosowanie z uwagi na sprzeczność roszczenia powódki z zasadami współżycia społecznego.. W związku z powyższym wnieśli o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i oddalenie wniosku w całości i zwrot spełnionych świadczeń.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie pozwanych jest niezasadne.

Odnosząc się do pierwszego zgłoszonego w zażaleniu zarzutu należy podkreślić, iż ustalając obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka sąd musi zbadać podstawową jego przesłankę jaka jest niezdolność dziecka do samodzielnego utrzymania się. Okoliczności tej nie należy zawęzać jedynie do badania czy dziecko przystąpiło do matury i czy zamierza studiować w przyszłości. Otóż, z przedłożonego przez powódkę zaświadczenia z dnia 17.12.2012r wynika, że powódka jest uczennicą 4 klasy Technikum (k-3). Nauka odbywa się w systemie dziennym, zatem powódka nie miała możliwości podjęcia pracy w czasie roku szkolnego. Nie ma też majątku przynoszącego dochód. Gdyby nawet

w toku prowadzonego w tej sprawie postępowania dowodowego potwierdził się zarzut pozwanych, iż powódka nie przystąpiła do matury to i tak jej sytuacja po zdanim nawet egzaminie zawodowym jest trudna z uwagi zaawansowaną ciążę oraz znany powszechnie brak pracy dla młodych ludzi. Na pewno powódka nie otrzyma pracy w zaawansowanej ciąży ani krótko po urodzeniu dziecka. W tym okresie ma prawo do wsparcia ze strony rodziców skoro nie zawarła jeszcze związku małżeńskiego.

W zażaleniu podniesiono również, iż zobowiązanie pozwanych do płacenia alimentów na rzecz powódki stoi w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego oraz niedokładaniem przez powódkę starań w celu uzyskania samodzielności. Niewątpliwie nie można zgodzić się z rozumowaniem przedstawionym w zażaleniu, iż powódka nie dokłada starań skoro w technikum uczyła się w systemie dziennym i z tego powodu nie mogła podjąć pracy. Natomiast co do zasad współżycia społecznego to pozwani nie uprawdopodobnili na obecnym etapie postępowania, iż powódka naruszyła je swoim zachowaniem wobec rodziców. Niewątpliwie konflikt stron miał swoje źródło w braku akceptacji partnera córki przez rodziców. Sam przebieg konfliktu wskazuje na nieumiejętność osiągnięcia kompromisu i pogłębienie się problemu w związku z wpływem czasu. Obie strony reagowały bardzo emocjonalnie. Córka nie chciała rozmawiać i nie odbierała od nich telefonów a rodzice wymeldowali ją szybko i przepisali majątek na syna. W tej sytuacji trudno ocenić postawę powódki jako rażąco niewłaściwą i zasługującą na powszechną dezaprobatę. Materiał dowodowy zebrany na obecnym etapie postępowania nie pozwala na wysnucie takiego wniosku. Sytuacja jest skomplikowana gdyż mamy tu wyraźnie do czynienia z konfliktem prawa do wyboru własnej drogi życia przez dziecko będące osobą pełnoletnią a rodzicielską troską o jej przyszłość w połączeniu z emocjami, nieustępliwością i brakiem umiejętności wzajemnego zrozumienia i kompromisu. Okoliczności tych nie można zakwalifikować jako uzasadniające zastosowanie konsekwencji przewidzianych w art. 144 (1)kro czyli możliwości uchylenia się przez zobowiązanego od wykonania obowiązku alimentacyjnego względem uprawnionego, jeżeli żądanie alimentów jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Brak w zachowaniu powódki cech postępowania rażąco niewłaściwego zasługującego na powszechną dezaprobatę (wytyczne SN - 1987, teza VIII).

Pozwani podnosili również brak odpowiednich środków na płacenie alimentów po 150 zł każdy. Kwestia ta będzie badana w toku procesu, lecz na obecnym etapie należy zwrócić uwagę, iż sami pozwani przyznali, że stać ich było na opłacenie prawa jazdy dla powódki i dodatkowych lekcji i egzaminów, co może dowodzić iż ich sytuacja nie jest aż tak trudna jak podają. Sąd Rejonowy słusznie zauważył, iż kwota alimentów odpowiada oszczędnościom w zakresie kosztów utrzymania powódki, które pozwani ponosili kiedy córka mieszkała razem z nimi.

Z powyższych względów na podstawie art. 385 kpc i art397 § 2 kpc i art. 133 §1 kro Sąd Okręgowy oddalił zażalenie pozwanych.